

คุณพ่อ ฟรังซิส เซเวียร์ ซิลอส เกิดเมื่อวันที่ 11 มกราคม ค.ศ.1819 ที่ เมืองฟุสเซิน (Fussen) แคว้นบาวาเรีย ประเทศเยอรมัน ท่านรับศีลล้างบาปในวันที่ท่านเกิด ณ วัดนักบุญมัง (St.Mang) ใกล้ๆกับบ้านของท่านเอง

คุณพ่อมีความปรารถนาที่จะเป็นพระสงฆ์ตั้งแต่สมัยยังเป็นเด็ก หลังจากที่ท่านเรียนจบวิชาปรัชญา ท่านจึงได้สมัครเข้าบ้านเณรของสังฆมณฑลในปี 1842

แต่ไม่นานหลังจากที่ท่านได้พบกับคณะมิชชันนารีของคณะพระมหาไถ่ซึ่งเป็นคณะที่ตั้งขึ้นเพื่อประกาศข่าวดีแก่ผู้ที่ถูกทอดทิ้งมากที่สุด คุณพ่อซิลอสจึงได้ตัดสินใจเข้าคณะพระมหาไถ่

เพื่องานอภิบาลผู้อพยพที่พูดภาษาเยอรมันในสหรัฐอเมริกา

คณะพระมหาไถ่ได้รับท่านเข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 1842

ในปีต่อมาท่านได้ออกเดินทางโดยทางเรือจากเมือง เลอ ฮาฟว์ (Le Havre) ประเทศฝรั่งเศส และถึงนิวยอร์ก เมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ.1844

หลังจากผ่านการอบรมนวกภาพและเรียนเทวศาสตร์แล้ว ซิลอสก็ได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 1844 ที่โบสถ์เซนต์เจมส์ เมืองบัลติมอร์ รัฐแมริแลนด์

เมื่อบวชแล้ว ท่านได้รับแต่งตั้งให้ไปประจำที่วัดนักบุญฟิโลมินา ที่เมืองพิตส์เบิร์ก รัฐเพนซิลวาเนีย เป็นเวลา 9 ปี ในระหว่างนั้นท่านเป็นพ่อปลัด ผู้ช่วยของนักบุญยอห์น นอยส์มันซึ่งเป็นอธิการบ้านในตอนนั้น และต่อมาตัวท่านเองก็ได้เป็นอธิการบ้าน และในช่วง 3 ปีสุดท้ายได้เป็นเจ้าของอาวาส ในระหว่างที่เป็นเจ้าอาวาสอยู่นั้น

คุณพ่อซิลอสยังรับตำแหน่งนวกจารย์ของคณะด้วย

และท่านยังอุทิศตนในการเทศน์มิสซันกับคุณพ่อนอยส์มัน ความสัมพันธ์ของผู้มีบุญทั้งสองนี้ เห็นได้จากคำพูดของคุณพ่อซิลอสที่ว่า “คุณพ่อได้แนะนำให้ผมรู้จักชีวิตการทำงาน (the active life) คุณพ่อนำผมในฐานะที่เป็นพ่อวิญญูณารักษ์และผู้ฟังแก่บาป”

ด้วยความที่คุณพ่อซิลอสท่านเป็นผู้ที่มีเวลาให้กับทุกคนและมีความใจดีจากแก่นแท้ของหัวใจ เข้าใจและตอบสนองความต้องการของสัตบุรุษ

ชื่อของท่านจึงเป็นที่รู้จักแพร่หลายในความเชี่ยวชาญด้านการฟังแก่บาป และการเป็นผู้แนะนำวิญญูณ แม้แต่ผู้คนในเมืองใกล้เคียงก็แวะเวียนมาขอคำปรึกษาจากท่าน

ท่านชื่อสัตย์ต่อจิตตารมณ์ของคณะในการใช้ชีวิตและแสดงออกอย่างเรียบง่าย

บทเทศน์ของท่านจะแน่นไปด้วยเนื้อหาในพระคัมภีร์ แต่ผู้ฟังไม่ว่าจะการศึกษาาระดับใด มาจากวัฒนธรรมไหน ก็สามารถฟังและเข้าใจได้ง่ายๆ

กิจกรรมวัดอย่างหนึ่งที่ท่านลงแรงทำอย่างต่อเนื่อง ก็คือการปลุกฝังความเชื่อให้กับเด็กๆ

ท่านไม่เพียงแค่อุปถัมภ์กิจนี้เท่านั้น

แต่ท่านถือวาทนี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการเติบโตของชุมชนความเชื่อคริสตชน ในปี 1854 ท่านย้ายจากพิตส์เบิร์กไปที่บัลติมอร์ และปี 1857 ไปที่คัมเบอร์แลนด์ จากนั้นในปี 1862 ท่านย้ายไปที่อันทาโปลิส ซึ่งในระหว่างนั้นท่านทำงานอภิบาลในเขตวัด

และท่านก็ยังรับหน้าที่ในบ้านฝึกอบรมสามเณรผู้เป็นอนาคตของคณะด้วย

โดยท่านทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลเณร ซึ่งอุปนิสัยท่านก็ไม่ได้ต่างจากเวลาที่เป็นเจ้าวัด ที่ใจดีและร่าเริง

ท่านมีความรอบคอบ ใส่ใจต่อความต้องการของนักเรียนของท่าน และมีความทุ่มเทในการอบรม ยิ่งไปกว่านั้นท่านพยายามอย่างมาก ในการปลุกฝังบรรดามิสชันนารีในอนาคตของคณะพระมหาไถ่

ให้มีความกระตือรือร้น มีจิตวิญญาณแห่งการพลีกรรม
ยอมลำบากเพื่อผู้อื่นและมีความร่าเริงที่จะแพร่ธรรม
เพื่อที่จะได้ให้ความช่วยเหลือทั้งฝ่ายวิญญาณและฝ่ายกายแก่ผู้อื่นได้

ในปี 1860 คุณพ่อซีลอสได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งพระสังฆราชแห่งพิตส์เบิร์ก
หลังจากที่ท่านได้รับอนุญาตให้ปฏิเสธหน้าที่นี้จากพระสันตปาปาปิอุสที่ 9 ในช่วงปี 1863 ถึงปี
1866 คุณพ่อซีลอสได้อุทิศชีวิตของท่านเพื่อเดินทางเทศน์มิสซัน ทั้งภาษาอังกฤษ และ
ภาษาเยอรมัน ในหลายรัฐ คือ รัฐคอนเนคติกัต, อิลลินอยส์, มิชิแกน, มิสซูรี, นิวเจอร์ซีย์, โอไฮโอ,
เพนซิลวาเนีย, โรด ไอส์แลนด์ และวิสคอนซิน

คุณพ่อได้ทำงานวัดเป็นระยะสั้นๆในเมืองดีทรอยต์ รัฐมิชิแกน หลังจากนั้นในปี 1866
คุณพ่อก็โยกย้ายไปเป็นสมาชิกของบ้านคณะฯที่เมืองนิวออร์ลีนส์ รัฐหลุยเซียน่า
และรับตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดแม่พระอัสสัมชัญ (the Church of St. Mary of the Assumption)
คุณพ่อเป็นที่รู้จักในฐานะที่เป็นเจ้าวัดที่มีเวลาให้สัตบุรุษเสมอด้วยใจยินดี
และมีความห่วงใยเป็นพิเศษแก่ผู้ที่ยากจนและไม่มีใครเหลียวแลอย่างที่สุด
พระเป็นเจ้ามีแผนการให้คุณพ่อได้ทำงานอภิบาลที่นิวออร์ลีนส์เป็นระยะสั้นๆเท่านั้น
ในเดือนกันยายนปี 1867
ด้วยความที่ท่านเหน็ดเหนื่อยจากการเยี่ยมเยียนและดูแลผู้ป่วยโรคไข้เหลือง
คุณพ่อซีลอสก็เริ่มล้มป่วยหนักด้วยโรคไข้เหลืองเอง
เป็นเวลาหลายสัปดาห์หลังจากที่ท่านต่อสู้กับโรคร้ายด้วยความอดทน
ท่านก็ได้กลับไปสู่อ้อมอกพระบิดาเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม ปีเดียวกันนั่นเอง รวมอายุได้ 48 ปี 9 เดือน

พระสันตปาปา ยอห์น ปอล ที่ 2 ได้ทรงประกาศแต่งตั้ง คุณพ่อ ฟรังซิส เซเวียร์ ซีลอส
เป็นบุญราศี อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 9 เมษายน ในปีปีติมหาการุญคริสตศักราช 2000 ณ
ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงโรม โดยมีวันฉลองตรงกับวันที่ 5 ตุลาคม